

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/246/2014
Identifikačné číslo spisu:	1712216581
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1712216581.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 8 C 210/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2013 sp.zn. 2 Co 359/2013, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní z a s t a v u j e .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Pezinok žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobe medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Pezinok, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Bratislave rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Pezinok považoval žalobu v uvedenej časti za námietku zaujatosti jeho sudcov a spis po ich vyjadrení sa k argumentácii žalobkyne predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. októbra 2012 sp.zn. 4 NcC 144/2012-11 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Pezinok (okrem sudkyne JUDr. Věry Mihálovej) nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 8 C 210/2012 a

sudkyňa JUDr. Viera Mihálová je vylúčená z jej prejednávania a rozhodovania.

Okresný súd Pezinok uznesením z 8. októbra 2012 č.k. 8 C 210/2012-8 vyzval žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 66 € za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Uznesenie Okresného súdu Pezinok z 5. októbra 2012 č.k. 8 C 210/2012-8 napadla žalobkyňa odvolaním argumentujúc tým, že v danom prípade nepodala námietku zaujatosti, ale návrh na prikázanie veci inému súdu toto istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.). Navyše, i keby predsa len išlo o námietku zaujatosti (čo žalobkyňa poprela), nezaťažovala by ju povinnosť zaplatiť súdny poplatok, lebo konanie je v danom prípade vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. júla 2013 sp.zn. 2 Co 359/2013 odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Okresného súdu Pezinok; za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. Dodal, že súd mohol rozhodnúť iba o návrhu na vylúčenie sudcov podľa § 14 ods. 1 O.s.p., nakoľko rozhodnutiu o návrhu na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 1 O.s.p. bráni nedostatok podmienok konania podľa § 103 a 104 O.s.p. Dospel k názoru, že prikázanie veci inému súdu podľa citovaného ustanovenia prichádza do úvahy až po právoplatnosti rozhodnutia, že všetci sudcovia príslušného súdu sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení a tento súd nemôže vo veci konať. V prejednávanej veci uvedené neprichádzalo do úvahy, keďže súd rozhodol o nevlúčení sudcov Okresného súdu Pezinok z prejednávania a rozhodovania veci okrem jednej sudkyne.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade:

1. súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.). Túto procesnú vadu vyvodzovala žalobkyňa z toho, že nepodala námietku zaujatosti (žiadna obsahová súčasť žaloby nebola týmto procesným úkonom a ani nemala náležitosti námietky zaujatosti stanovené v § 15a ods. 3 O.s.p.); žiadala však vec prikázať inému súdu toho istého stupňa, lebo všetci sudcovia Okresného súdu Pezinok sú vylúčení z jej prejednávania a rozhodovania (§ 12 ods. 1 O.s.p.). Neexistujúcu či „neplatnú námietku zaujatosti“ nebolo možné spoplatniť a bez vykonania poplatkového úkonu nemôže existovať ani jej poplatková povinnosť,

2. rozhodoval vylúčený sudca (§ 237 písm. g/ O.s.p.). K názoru, že došlo k tejto procesnej vade, dospela žalobkyňa na základe toho, že súdny poplatok jej vyrubil sudca Okresného súdu Pezinok, nezákonným postupom ktorého jej bola spôsobená majetková a nemajetková ujma, náhrady ktorej sa domáha v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

3. vecné oslobodenie tohto konania (§ 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.) sa vzťahuje aj na námietku zaujatosti (v súvislosti s tým žalobkyňa poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. októbra 2011 sp.zn. 5 M Cdo 20/2010). Skutočnosť, že v danej veci nebola podaná námietka zaujatosti, potvrdzuje aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. novembra 2012 sp.zn. 3 Sžo 58/2012, ktoré bolo vydané v inej veci.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

Okresný súd Pezinok uznesením z 29. mája 2014 č.k. 8 C 210/2012-44 zrušil uznesenie o poplatkovej povinnosti z 5. októbra 2012 č.k. 8 C 210/2012-8 v súlade s § 11 ods. 1 treťou vetou zákona č. 71/1992 Zb. s odôvodnením, že námietka zaujatosti podaná v tejto právnej veci bola žalobkyňou v časti uplatnená dôvodne. Vzhľadom na zrušenie rozhodnutia o súdnom poplatku za námietku zaujatosti, vyzval žalobkyňu, aby v stanovenej lehote oznámila súdu, či trvá na podanom dovolaní proti zrušenému rozhodnutiu alebo ho berie späť.

Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu 3. júla 2014 (č.l. 46 spisu) oznámila súdu, že predmetné dovolanie berie späť.

Podľa § 243b ods. 5 veta druhá O.s.p. platí, že ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) so zreteľom na dispozitívny úkon dovolateľky (žalobkyne), ktorým vzala dovolanie späť, konanie o dovolaní zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. Žalobkyňa z procesného hľadiska späťvzatím dovolania zavinila, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy tohto konania. Dovolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.